

LIST ŽIDOM 2.KAPITOLA 2. ČASŤ

Jeffersonville, Indiana, USA
25.8.1957.

www.messagehub.info

William Marrion Branham
"... v dňoch hlasu..." Zjv. 10:7

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branham bola odpoveďou Svätého Duha naproroctvám Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických prorociev a v pokračovaní práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. O tejto službe sa hovorí v Písme, že pripraví ľud pre Druhý Príchod Ježiša Krista.

Našou modlitbou je, aby toto vytlačené Slovo bolo zapísané vo vašom srdci, kým budete pozorne čítať toto posolstvo.

Hoci mnoho úsilí bolo vynaložené aby sa dostali presné preklady, anglický audio zápis sa považuje za najvernejšiu formu záznamu služieb, ktoré kázal William Branham.

Viac ako 1100 kázni v audio zápise avytlačenom prepise ktoré kázal William Branham sú dostupné a sa môžu stiahnuť zdarma a tlačiť na mnohé jazyky.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskratene, bez zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

LIST ŽIDOM 2.KAPITOLA 2.ČASŤ

1 ... ide prv a študuje Písma, tak on to mohol porovnávať a videl, či to bola pravda alebo nie. On to zobral, tú pravdu, skrze Starý Zákon. No, Pavel bol starozákonný učenec. Koľkí to viete? On bol vyučený pri jednom z najlepších učiteľov v jeho čase, pri Gamalielovi; to bol mimoriadny učiteľ. A Pavel poznal Starý Zákon. A ja si myslím, že prv to s ním zatriaslo, ako som to povedal dnes ráno, keď dal súhlas na Štefanovu smrť. Pavla muselo niečo zvierať, pretože vo všetkých svojich listoch sa stále na to odvoláva: „Nie som hodný, pretože som na smrť prenasledoval cirkev. Ja som najmenší medzi nimi.“

Ó, ale Boh mal na to iný názor. On bol jeden znajväčších mužov toho času.

Hľadte, svätý Pavel, ten veľký apoštol, vo svojom rúchu jasnom a skvelom (povedal básnik). Ó, to bude radostného vykrikovania, keď sa tam všetci stretneme. (V ten veľký deň, keď ho budem vidieť, ako dostane korunu mučeníka, odmenu mučeníka.)

2 Stál som tam nedávno v tej malej cele, kde písal tieto listy. A potom mu odsekli hlavu a hodili ho do kanála a spláchli ten kanál. A tam tento malý Žid, on povedal: „Ja nosím na svojom tele znaky Ježiša Krista. Boril som sa so šelmami v Efeze, ale bojoval som dobrý boj. Beh som dokonal. Vieru som zachoval. A teraz mi je odložená koruna spravodlivosti, ktorú mi dá Pán, ten spravodlivý Sudca, v ten deň. A nie len mne, ale všetkým, ktorí milujú Jeho príchod.“ Ako to milujem. Ó, chcem byť pripočítaný ku nim. Zvykli sme spievať takú pieseň.

Ó, či budeš započítaný ako jeden z jeho stáda? Či budeš započítaný ako jeden z jeho stáda? Bez poškvrny. Vyzeraj a očakávaj na ten pohľad, keď uvidíš, že On znovu prichádza. (Ja chcem byť jeden z nich.)

No, ten pisateľ ide ďalej a hovorí:

3 Preto musíme tým viacej pozorovať na to, čo sme počuli, aby sme nejako neprešli pomimo. (Ako sme to učili dnes ráno.)

Druhý verš hovorí:

Ak ... Lebo ak slovo hovorené skrze anjelov ... (Čo sme zistili, že kto boli anjely? Proroci. — Boh hovorieval za dávna. — No, musíte stáť na tom, čo hovorí Biblia, nie na svojej vlastnej predstave.)

No, prvá kapitola ... prvá kapitola, prvý verš:

Boh za dávna mnohokrát a mnohokrátym spôsobom hovorieval ku otcom skrze prorokov,

4 No on ide tu ďalej a znovu hovorí:

Lebo ak slovo hovorené skrze anjelov, bolo pevné, (A čo znamená anjel? Posol.)

Keď Boh pomazal posla ... A potom, keď sme pomazaní, sme Boží poslovia. Sme poslovia pre tento svet, veľvyslanci Neba, vyznávame, že sme pútnikmi a cudzinacami. Nie sme z tohoto sveta. Ale hľadáme mesto, ktoré príde, ktorého staviteľom a tvorcom je Boh. Nezhromažďujeme si poklady na tejto zemi, kde sa zlodeji prekopávajú a kde mole a hrdza ničí, lebo naše poklady sú v nebesiach, kde Ježiš sedí po pravici Majestátu. Ó čo za chválebná a nádherná vec, keď môžeme vedieť, že :

Naša nádej nie je založená na ničom inom ako na Ježišovej krvi a spravodlivosti. Keď všetko okolo moju dušu odmieta, všetku svoju nádej kladiem na neho, On obstojí.

Na Kristovi na tej pevnej skale stojím a všetky iné základy sú topiacim sa pieskom, všetky iné základy sú topiacim sa pieskom.

5 Ako Eddie Pruitt napísala tú pieseň v čase prenasledovania.

No ak slovo, hovorené skrze anjelov bolo pevné, (Keď posol Boží hovoril Slovo - ono stálo!) a každé prestúpenie ... dostali spravodlivú odplatu,

akože my utečieme ... (Keď nepočúvame Krista, ktorý hovorí z neba. No dávajte pozor.)

akože my utečieme, ak zanedbáme také veľké spasenie?! (Myslite na to!) Ktoré, keď o ňom začal najdrieť hovoriť Pán, ...

6 Kristus započal svoje dielo. Čo On robil? Pozorovali sme Ho ako ... pokorne, milo. On nebol nejaký veľký význačný teológ. Ale bol pokorný, krotký, milý. On nebol veľký kazateľ. Jeho Hlas nebolo počuť na ulici. Ale Ján vystúpil ako revúci lev. On bol kazateľ.

Ježiš nevystúpil ako revúci lev, ale Boh účinkoval s Ním a potvrdzoval Slovo. Boh bol s Kristom. Peter povedal v deň Letníc: „Vy mužovia Izraelovi a vy, ktorí bývate v Júdei ... Ježiša Nazaretského, muža od Boha pred vami presláveného mocami a zázrakmi a znameniami, ktoré skrze neho činil Boh medzi vami, čoho ste všetci svedkami.“ Všimnite si, ako to on zviesol na nich: „Mali ste Ho poznať.“

Ježiš povedal: „vy pokritci.“ Povedal: „Vy idete von, pozriete sa na slnko a ... ak, keď sa červenie nebo a keď sa mračí, hovoríte: „Bude zlé počasie.“ A keď je jasno a slnečno, a tak ďalej, hovoríte: „Bude pekné počasie.“ Povedal: „Oblohu dokážete rozpoznať, ale znamenania času nedokážete rozpoznať. Lebo keby ste mňa poznali, poznali by ste môj deň.“

7 Ó, čo by On skríkol dnes? Ako Jeho Duch kričí cez Jeho kazateľov: „Hodina sa priblížila.“ My rozpoznávame, pozorujeme atomové bomby. Vieme kto nastúpi na miesto úradníka Gablesa a kto urobí toto, to, či tamto. Alebo kto bude viceprezident. O to sa zaujímame, ale nedokážeme rozpoznať znamenia času. Sme na konci.

Čo to je? Tak nás zaujíma aká bude ďalšia kapitola v televízii ... „Čo urobí Susie?“, alebo aké je to ženské meno, a kde pôjde Arthur Godfrey ... „Aký žart vytiahne nabudúce?“ My ako kresťania zaplňujeme svoje mysle samými takýmito hlúposťami, keď sa máme niekde modliť a študovať Bibliu, aby sme poznali znaky času, v ktorom žijeme.

A to robí, že mnohokrát sú kazateľne slabé (je to tak), že sa nejde do toho a neprináša sa pravda Evanjelia. Budeme sa za to zodpovedať v tých dňoch, ktoré prídu. Nesmieme nič zanedbať. A ľudia, ako my tu v tejto Branhamovej modlitebni, vidíme znamenia a zázraky a moc vskrieseného Krista, a potom vieme, že venujeme svoj čas iným veciam a zanedbávame počúvať Hlas Pána Ježiša. „Akože my utečieme, ak zanedbáme také veľké spasenie?“

8 Tretí verš, či štvrtý verš. Tu sme dnes ráno skončili, pri štvrtom verši.

Pri čom spolu svedčil Boh ... (Ó!)

Pri čom spolu svedčil Boh ... (Počúvajte Slovo.) ... znameniami ... zázrakmi a rôznymi mocami ...

Čo to je rôznymi? Rôznymi znamená mnohými. Boh svedčil mnohými zázrakmi. Ó, Bože. Dúfam, že to preniká do vašich sŕdc.

Počúvajte! Ja som jeden z vašich pastorov, tu s bratom Neville. Chcem, aby ste si to poznačili. Biblia povedala: „Ak povstane medzi vami niekto a povie tak a tak a to sa nestane, nepočúvajte to. Lebo to som nehovoril Ja. Ale ak on hovorí v Mojom mene a to čo povie sa stane, potom to počúvajte.“ (Amen.) „Lebo Ja som s tým prorokom, alebo kazateľom, alebo čokoľvek to je. Ak to čo povie sa stane, potom ho počúvajte.“

9 No, priatelia, počúvajte Ho. Duch Svätý hovorí v našom strede, ukazuje nám rôzne zázraky a znamenia a divy. Neprejdime pomimo toho, len ako okolo obyčajných udalostí. Pamätajte, že to je Ježiš Kristus, ten istý včera, dnes i naveky, potvrdzujúci svoje Slovo. Musíme to počúvať! Ó, prosím vás, počúvajte to. Dávajte pozor! Nech sú ti všetky ostatné veci druhoradé. Ešte aj tvoj dom, tvoj muž, tvoja žena, tvoje deti, čokoľvek to môže byť, daj to na druhé miesto. Daj Boha na prvé miesto! Ty povieš, brat Branham, ponad moje deti? Ponad všetko! Daj Boha na prvé miesto. Nech je On prvý.

10 Eliáš jedného dňa zišiel z toho vrchu, on bol anjel, posol, Boží

pomazaný posol. A našiel nejakú vdovu, ako nesie dva kusy dreva. On povedal: „Choď a upeč mi malý posúch a prines mi trochu vody.“

A ona povedala: „Akože žije tvoja duša, mám len toľko posúcha ... či len toľko múky, aby som upiekla dve malé placky. A mám len toľko oleja, že to sotva zamiesim. A beriem dva kúsky dreva.“ Ten starodávany spôsob bol - to bol indiánsky spôsob, že prekřížili tie kúsky dreva a zapálili to od prostriedku a stále to posúvali do prostriedku. Robili mnoho takýchto táborových ohňov. Povedala: „Teraz idem upiecť ten malý posúch pre seba a môjho chlapca, pre moje dieťa. A zjeme to a potom zomrieme.“ Bolo sucho tri roky a šesť mesiacov, nikde nebola voda.

Ten drsný, starý prorok sa pozrel tej žene do tváre a povedal: „Choď a najprv upeč mne.“ Čo za rozkaz, že tento muž hovorí tej vdove vyhľadovanej na smrť, aby prv dala jesť jemu. Čo on povedal? „Lebo TAK HOVORÍ PÁN, galeta múky sa nevyprázdni ani olej v nádobe nevyschne, až kým Boh nepošle na zem dážď.“ Najprv Boh! Ona vošla dovnútra, upiekla ten malý posúch a prišla a dala to prorokovi. Hneď potom odišla naspäť a upiekla ďalší a ďalší a ďalší a ďalší. Galeta sa nikdy nevyprázdnila ani nevyschla nádoba s olejom, až kým Boh neposlal na zem dážď. Ona postavila Boha pred svoje dieťa. Ona postavila Boha pred všetko ostatné. Ona dala Kráľovstvo Božie na prvé miesto.

11 Boh musí mať prvé miesto v tvojom srdci, prvé miesto v tvojom živote, prvé miesto vo všetkom, čo robíš, alebo čo si. Boh musí byť prvý. On nechce druhé miesto. On si nezasluhuje druhé miesto. On si zasluhuje to najlepšie a prvé, všetko, čo máme. On si to zasluhuje! Nech je požehnané jeho sväté meno.

Pri čom spolu svedčil Boh (On vydával svedectvo) znameniami a zázrakmi a rôznymi mocami a darmi Ducha Svätého podľa svojej vôle.

Nie podľa toho, čo povedali nejakí ľudia, alebo čo povedala cirkev, ale podľa Božej vôle.

Ó, potrebujeme hľadať vôľu Božiu, nie priazeň s našim susedom, nie priazeň u našich detí, nie priazeň u svojho muža ani u svojej ženy, ale hľadať vôľu Božiu. To robte na prvom mieste. Potom príde na rad všetko ostatné, vôľa ženy a vôľa detí. Ale dajte Boha na prvé miesto.

12 Dávajte teraz pozor:

Lebo nie anjelom podriadil budúci svet, o ktorom hovoríme.

Inak, tí veľkí anjeli, ktorí slúžia v nebi, Gabriel, Michael, Woodworm a desťtisíkrát desať tisícov anjelov v nebi, či desať ... stovky prorokov, ktorí boli na zemi, každý z nich, On nedal žiadnemu z nich, aby mal vládu nad svetom, ktorý príde, o ktorom hovoríme. Ani jednému! On nikdy nepovedal: „Izaiáš, ty budeš mať vládu nad svetom.“ On nepodriadil svet

A keď to počuli, boli hlboko dojatí, a povedali Petrovi a ostatným apoštolom: Čo máme robiť, mužovia bratia?

A Peter im povedal: Čiňte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Pána Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a dostanete dar Svätého Ducha.

Či Peter potom urobil to, čo Ježiš povedal, aby nerobil? On nebol popletený! My sme popletení.

V Skutkoch 2/38 boli Židia pokrstení ponorením vo meno Pána Ježiša Krista. A v Skutkoch v 8. kapitole nachádzame, že Filip išiel a kázal Samaritánom a pokrstil ich vo meno Pána Ježiša Krista, Samaritánov. A v Skutkoch 10/48, Peter rozkázal, aby tých pohanov pokrstili vo meno Pána Ježiša Krista.

46 Pavel v Skutkoch 19/5 pochodil horné kraje a prišiel do Efezu, a našiel tam učeníkov. To boli Krstiteľovi učeníci. Oni boli všetci baptisti. Oni sa obrátili pri tom baptistickom kazateľovi, ktorý sa nazýval ... počkajte, Apollo. A to bol baptistický kazateľ a dokazoval pomocou Biblie, že Ježiš je Kristus. Pavel povedal: „Dostali ste Ducha Svätého po tom, keď ste uverili?“

Oni povedali: „My ani nevieme, či je Svätý Duch.“

Povedal: „Ako ste potom boli pokrstení?“

Oni povedali: „Pokrstil nás ten istý muž, ktorý pokrstil Ježiša, tam v tej jame s vodou, to stačí.“

Pavel povedal: „To teraz nebude platiť. Vy musíte byť znovu pokrstení.“ A Pavel rozkázal, aby ich znovu pokrstili, vo meno Pána Ježiša Krista. Položil na nich ruky a prišiel na nich Duch Svätý. Správne. Tak veru!

V čase večera bude svetlo, cestu do chvály istotne nájdete. Na vodný krst je už dnes svetlo, pochovaný v tom drahom mene Ježiša. Mladí a starí čiňte pokánie zo svojich hriechov. Duch Svätý vás istotne naplní. Večerné svetlo prišlo. Je to skutočne tak, že Boh a Kristus sú jedno.

To je to, čo hovorí Biblia. Je to tak. To je hodina, to je čas, aby sme činili pokánie.

Povedz ... Zvolaj, keď budeš pripravený ísť do vody a my ... Si pripravený? Dobré, len potiahnite závesy.

No ... Nech vás teraz Pán žehná, keď vás brat bude krstiť. Môžete to všetci vidieť?

[Brat Neville krstí veriach.]

Počúvajte ho teraz, ako hovorí o Dávidovi, o jednom z anjelov.

Lebo Dávid nevstúpil na nebesia, ale on hovorí: Riekol PÁN mômu Pánovi: Sed' po mojej pravici,

dokiaľ nepoložím tvojich nepriateľov za podnož tvojich nôh.

Dávid nemohol ísť hore. On bol pod preliatou krvou jalovíc a kôz a oviec. Ale teraz môže vstať. On je pod krvou Pána Ježiša. Lebo oni sa len dopytovali na túto Krv, kedy Ona príde v moci. Keď Krv Ježiša Krista prišla v moci, všetci, ktorí zomreli v dobrej nádeji, vstali (Je to tak.) a vystúpili do slávy.

No, počúvajte:

Nech teda vie istotne celý dom Izraelov, ... (Počúvajte toto.) ... že i Pánom i Kristom ho učinil Boh, toho Ježiša, ktorého ste vy ukrižovali!

Čo na to poviete? Či je On tretou osobou v trojici, alebo je celou trojicou? On je celou plnosťou Božstva telesne.

43 Neexistuje niečo také ako traja Bohovia: - Boh Otec, Boh Syn a Boh Duch Svätý. To nie je ani v Písme. Nikde. To nikde nie je. Nikde nám nebolo prikázané, aby sme krstili: - v meno Otca, a v meno Syna a v meno Ducha Svätého. Nikde v Písme. To je katolícke vyznanie a to nie je pre protestantskú cirkev. Žiadam každého, aby mi ukázal jedno miesto Písma, kde bol niekto niekedy pokrstený nejakým iným spôsobom, ako vo meno Pána Ježiša Krista. Podte a ukážte mi to a ja si dám potom na chrbát nápis: - Pokrytec a falošný prorok a falošný učiteľ - a tak pôjdem po ulici. Nie je niečo také. Nikdy nebol nikto tak pokrstený! To je katolícke vyznanie a nie protestantská náuka.

Vy poviete, v Matúšovi 28/19, Ježiš povedal: „Chodte do celého sveta, učte všetky národy, krstiac ich vo meno Otca, Syna a Ducha Svätého.“ To je správne! Ale nie vo meno Otca, vo meno Syna a vo meno Ducha Svätého. Meno Otca ... Meno, nie mená, Otca ... Otec, to nie je meno. Koľkí to viete? Koľko je tu otcov? Zodvihnite ruky. Koľko je tu synov? Zodvihnite ruky. Koľko je tu ľudských bytostí? Zodvihnite ruky. Dobré. No, aké je tvoje meno? Ani otec, ani syn, ani ľudská bytosť.

44 Raz mi povedala jedna žena, ktorá bola striktná triteistka. Povedala: „Brat Branham, ale Duch Svätý je meno.“

Povedal som: „Duch Svätý nie je meno. Duch Svätý, to je to, čo to je. To je Duch Svätý, nie meno.“ To je to, čo to je. Ja som človek, ale moje meno nie je človek. Moje meno je Wiliam Branham. Tak keď On povedal: „Chodte a učte všetky národy, krstiac ich vo meno Otca a Syna a Ducha Svätého.“ Potom Peter o deať dní neskôr povedal: Čiňte pokánie ...“

45 No, počúvajte toto tu.

Eliášovi. Ani ho nedal Gabrielovi, ani žiadnemu anjelovi, žiadnemu slúžiacemu duchovi.

13 Pozrite čo on hovorí. Pavel stále zveličuje Krista, o ktorom hovoríme:

A ktorýsi osvedčil kdesi a povedal: Čo je človek, že pamätáš na neho, alebo syn človeka, že ho navštevuješ?!

Učinil si ho čosi málo menším od anjelov, slávou a ctou si ho korunoval a ustanovil si ho nad dielami svojich rúk.

No ak si to chcete prečítať, to je Žalm 8/4 a 6. To hovorí Dávid. No čím on tu nazval Dávda? Toto ukáže, hneď tu, či to dnes ráno bola pravda, ohľadne proroka.

On povedal: „Lebo jeden z anjelov povedal na jednom mieste.“ Dávid, posol Boží, bol Boží anjel, lebo on bol Boží posol. Ten anjel povedal (Dávid povedal) v Žalmoch: „Učinil si ho čosi menším od anjelov v nebi.“ Nejaký anjel povedal, že Boh ho urobil čosi málo menším od anjelov, že ho korunoval a on musel trpieť a okúsiť smrť, aby bol jedného dňa znovu vyvýšený. Aby ho mohol urobiť ... aby zdedil všetko na svete.

14 No, v Matúšovi 28/18, čítali sme tam. Potom, keď bol ukrižovaný a znovu vstal na tretí deň, stretol sa so svojimi učeníkmi a dal im poverenie, aby išli do celého sveta a kázali evanjelium každému stvoreniu. On povedal: „Každá moc na Nebi i na zemi je daná do mojich rúk. Daná mi je každá moc na nebi, každá moc na zemi.“ Čo to bolo? Človek a Boh sa spojili! To Logos sa stalo telom a bolo zabité a znovu povstalo na naše ospravedlnenie. Potom to bol ten pomazaný Emanuel na veky vekov. Boh zmenil miesto svojho prebývania z trónu tam v tých priestoroch do srdca Svojho Syna, Krista Ježiša, aby žil a vládol naveky. Boh bol v Kristovi. On je konečným miestom, na ktorom odpočíva Duch.

Duch zostával v stánku jeden deň (to viete), pod stanom. Šalamun Mu postavil dom. „Ale jednako, Najvyšší neprebýva v domoch učinенých rukou; ale telo si mi pripravil.“

15 V Knihe Skutkov v 7. kapitole, keď on hovoril, povedal: „Oni všetci to predvideli. Mojžiš mu stan. Mali stan a dali tam do neho truhlu. Pretože Boh bol na Tróne Milosti (na zľutovnici). On tam neprebýval.“

Dobre, potom: „Telo si Mi učinil.“ Telo Pána Ježiša Krista, učinенý čosi málo menší od anjelov, aby okúsil smrť. A to nebol nikto iný, ako sama Výsosť z vysokosti, Kristus, Knieža pokoja, Kráľ kráľov, Pán pánov, Stvoriteľ každej hviezdy vo vesmíre.

Ó Bože ... On sa stal Pánom svojho stvorenia, aby mohol vykúpiť človeka (človeka bez domova, bez pomoci), aby im dal domov v Nebi. On opustil Nebeskú slávu. On opustil to najvyššie meno, ktoré mohlo byť

menované. A keď bol na zemi, ľudia Mu dali najnižšie meno, ktoré Mu mohli dať. Začali s tým, že je nemanželské dieťa. Narodil sa v maštali, ovinutý drsnou handrou z chrbta vola, ktorý bol zaspriahnaný do jarma. Nemal miesta, kde by išiel. Nemal domova, kde by išiel. A nazvali Ho „Belzebub“, vedúci diablov. Zle s Ním zachádzali. Pľuli na Neho. Robili si z Neho posmech. Bol odmietnutý. Išiel do najspodnejšej priepasti a stál vedľa najodpornejších prostitútok. To Mu urobili ľudia.

16 Ale Boh Ho zodvihol tak vysoko, že sa musí dívať dole, aby videl Nebo. Ľudia Mu dali najnižšie miesto na sedenie, dali Mu najhoršie miesto, najnižšie meno. Boh Ho zodvihol hore a dal Mu najvyššie miesto na sedenie a najvyššie meno. To je rozdiel, čo urobil človek so Synom Božím a čo Boh urobil so Synom Božím.

On sa znížil, aby sme my mohli byť vyvýšení. On sa stal nami, aby sme sa my skrze Jeho milosť mohli stať Ním. On prišiel tam, kde nemal domov a sám sa stal bezdomovcom, aby sme my mohli mať domov. Prišiel ku chorým a sám ochorel, aby sme my mohli byť uzdravení. Prišiel ku hriešnikovi a sám sa stal hriechom, aby sme my mohli byť spasení.

Nie divu, že bol vyvýšený! Nie divu, že je tým, čím je aj dnes večer! Boh Ho vyvýšil. A daná mu je každá moc na nebi aj na zemi.

17 Keď sa jeho zemska práca tu na zemi skončila ... On prišiel na zem a len čo prišiel, tá Ranná hviezda ukázala, že On je Syn Boží. On zatriasol s každým diablom, ktorý s Ním prišiel do styku. Nech je požehnané meno Pánove! Diabli sa chveli, triasli a prosili o milosť v Jeho prítomnosti. Tak veru! Celé peklo vedelo, kto On je.

On chodil pokorne. Nemal miesto kde by za daždivej noci sklonil hlavu. Tie zvieratá, ktoré stvoril; vtáci majú hniezda a líšky majú diery, ale Syn človeka nemá miesto, kde by sklonil svoju požehnanú hlavu. Skutočne, On bol taký.

On sa stal hriechom, stal sa nízkym a opusteným. Ale diabli vedeli, kto On je. Oni prosili o milosť. Oni povedali: „Prečo si nás prišiel trápiť pred časom.“ Zatiaľ čo kazatelia Ho nazývali „Belezebub“, veštec. Diabli Ho nazývali „Syn Živého Boha“ a žobrali o milosť.

18 Ó, ako by sme sa mohli na chvíľu zastaviť. Kto ste vlastne? Čo znamená tá práca, ktorú máte? Alebo čo znamená ten malý dom, ktorý máme? Čo znamená to auto, ktoré máme?

Pekné malé dievča prekypujúce zdravím, čo z tej krásy, ktorú teraz máš? Ty mladý muž s lesklými, hladkými vlasmi, rovnými ramenami. Jedného dňa sa skrčíš, keď ti pribudne rokov.

Ale nech je požehnaný Pán ... Máš dušu, ktorá sa znovuzrodila, budeš žiť na veky vekov, pretože On sa stal tebou, aby si sa skrze Jeho milosť

krvou a ja somn za to taký vdáčný. Požehnaj ich, Pane. Ó, som taký vdáčný, že našli zmierenie skrze obeť krvi, skrze počutie Slova. Umytie vodou, skrze Slovo. To nás očisťuje, To nás privádza na väčšie miesto tam, kde hriešnik vo svojej strašnej temnosti sa stáva bielym ako sneh. Červené škvrny hriechu boli zmyté a my sme nové stvorenia v Kristovi. Ako Ti ďakujeme, že ... za toto. Teraz bude krst. Počul som, že táto mladá pani má byť dnes večer tu dole pokrstená, vo meno Pánovo.

Ó Nebeský Otče, prosíme aby si požehnal túto mladú ženu. Keď si spomínam, akoby to bolo len pred niekoľkými dňami, keď som prišiel do Henryville a videl som toto milé dievčatko ísť po ulici. A ona je dnes večer matka, pani. Ona Ťa prijala ako svojho osobného Spasiteľa. Život bol ťažký pre to dieťa, Pane. Ó Bože, ale Nebo je pre ňu zaistené. A my Ti za to ďakujeme. Prosíme, Bože, aby si teraz požehnal túto mladú ženu. Keď sa prichádza dať pokrstiť vo vode, nech by si ju naplnil Duchom Svätým Božím. Sprav to, Pane. A nech sa jej duša rozraduje až do Neba. Sprav to na Tvoju chválu. Prosíme to v mene Ježiša. Amen. [Prázdne miesto na páske.]

41 Chcem čítať zo Skutkov, z 2. kapitoly, Peter hovorí v deň Letníc. To bol prvý krst, ktorý bol vykonaný v kresťanskej cirkvi. Peter karhá farizejov a slepých ľudí, že nepoznali Syna Božieho. Hovorí o tom, ako Ho Boh vzkriesil a ako potvrdil Jeho skutky veľkými znameniami a zázrakmi. Počúvajte toto. Keď hovoril, vyvyšoval Ježiša.

Každý kresťanský duch vyvyšuje Ježiša, nie len skrze vaše ústa, ale skrze váš život. Vaše ústa môžu hovoriť jedno, váš život iné. Ak je to tak, viete čo to je? To je pokrytectvo. A ja sa radšej obrátim tvárou ku Nebu ako neveriaci, než ako pokrytec. Verím, že v Nebi by som mal väčšiu šancu ako neveriaci, než ako pokrytec. Skutočne ... Ak svedčíte o Ježišovi a poviete: „On je Spasiteľ.“ Žite podľa toho, pretože ľudia to budú od vás očakávať. Je to tak. Žite tak, ako má žiť kresťan. Prebrali sme to dnes ráno.

42 No, ak Pán dá, zajtra večer ... či v stredu večer by sme zobrali túto tretiu kapitolu, je to nádherná kapitola. A teraz som istý, že sa budete snažiť prísť v stredu večer. Koľkí sa radujete, keď preberáme túto knihu ako na hodinách nedeľnej školy? Ó, ďakujem, to je pekné.

No, chcem teraz čítať zo Skutkov, z 2. kapitoly. Začneme od 32. verša:

Toho istého Ježiša vzkriesil Boh, čoho sme my ... svedkami. (Oni to vedeli.)

Vyvýšený súc teda pravickou Božou a dostanúc zasľúbenie Svätého Ducha od Otca vylial toto, čo vy teraz vidíte a čujete.

necháme tieto veci prekĺznuť pomimo. Bože, otvor oči ľudí v tejto modlitebni dnes večer, aby mohli vidieť a rozumeli, že sa nachádzame v posledných hodinách. Čas ubieha. Už tu nebudeme veľmi dlho a budem sa musieť stretnúť s Ježišom. A budeme musieť byť pokladaní za zradcov, lebo dnes ráno sa nemôžeme vyhovoriť. Keď vám bolo dané to veľké a mocné videnie, o tom mužovi ako sem prichádza, zďaleka zo vzdialeného kraja ... a videli ste ho bez tieňa pochybnosti, ako vstal z toho invalidného kresla, obdržal svoj zrak, jeho nohy zosilneli ... bežal cez budovu, radoval sa a chválil Boha. To ukazuje, že Boh je stále schopný z týchto kameňov vzbudiť deti Abrahámovi. Keď vidíme videnia ... ako povedal Ježiš: „Ja nerobím nič, kým mi Otec neukáže. Ja nič nemôžem urobiť.“

Išli za Ním slepí ľudia a volali: „Zmiluj sa nad nami.“

On povedal ... dotkol sa ich očí a povedal: „Nech sa ti stane podľa tvojej viery.“

No, Pane, my vidíme Ježiša. Nevidíme všetko. Vidíme, že stále ... svätí z nás sú kladení do hrobu a jeden za druhým odchádzame do hrobu. Ale vidíme Ježiša, ktorý dal zasľúbenie. Vidíme Ho s nami. Nie Ježiša v hrobe, nie Ježiša pred 2000 rokov, ale Ježiša dnes večer, ktorý je s nami. Vidíme Ho prejavovať sa v celej jeho moci a v znameniach a zázrakoch.

Bože, nech by sme nikdy nezanedbali toto veľké Spasenie, ale nech Ho uchopíme a prijmemo Ho, a nech sme úctiví a žijeme Tým až do dňa, keď nás Ježiš príde zobrať domov. Sprav to, Pane. Prosíme to v Jeho mene.

39 A kým máme sklonené hlavy, chcel by som vedieť, či je tu niekto v tejto budove dnes večer, kto by povedal, počas Božskej prítomnosti Ducha Svätého: „Brat Branham, presvedčil som sa, že nie som v poriadku. Presvedčil som sa, že som zlý. Boh mi zjavil moje hriechy. A viem, že som zlý. Zodvihnem ku nemu svoju ruku a budem Ho prosiť dnes večer o milosť. Bože, buď mi milostivý, som zlý.“ Urobíš to?

Kým chvíľu čakáme, ak je tu niekto, kto chce ... Za chvíľu bude krst. A keď si hriešnik, máš činiť pokánie. Ako môžeš odmietať takú jedinečnú lásku Niekeho, kto zomrel? Svätý Nebeský Boh sa stal hriešnym človekom, nie preto že by On hrešil, ale preto, že zobral tvoje hriechy a vyniesol ich na Golgotu a ty nechceš prijať to odpustenie. Urobíš to dnes večer? Kým máme sklonené hlavy, niekto povie: „Pamätaj na mňa, brat Branham, ja dvíham svoju ruku ku Kristovi a hovorím — Buď mi milostivý. Ja som zlý a chcem byť zmierený s Bohom.“ Zodvihneš ruku?

Dobre, ak sú všetci kresťania, tak potom sa modlime:

40 Otče, ďakujeme Ti dnes večer, že sú tu všetci kresťania, že všetci vydali rovnaké svedectvo tým, že zostali potichu, že ich hriechy sú pod

mohol stať Ním; aby ti urobil miesto.

19 Ó, my ktorí si myslíme, že máme iné šaty a niekoľko druhov jedál v dome; čo sme? Boh to môže zobrať v jednej sekunde. Váš vlastný dych drží vo svojej ruke. A tu v našom strede uzdravuje chorých, oznamuje, hovorí a predpovedá veci a stále dokonale ... Urobil ešte aj to, že v našom strede priviedol naspäť k životu malú mŕtvolu rybku. Jehova okolo nás. Jehova v nás. Ten veľký a silný JA SOM.

Keď zomrel, mysleli si, že Ho majú. On zostúpil do pekla. Keď toho dňa, keď bol ukrižovaný opustil zem, odišiel do ríše stratených. Biblia povedala: „Odišiel a kázal dušiam, ktoré boli v žalári, ktoré nečinili pokánie, keď vyčkávala Božia zhovievavosť za dní Noeho.“ Keď zomrel a jeho Duch Ho opustil, On sa znovu stal Logos. On (Vidím.) povedal: „Prišiel som od Boha a idem naspäť ku Bohu.“

20 Boh bol ten Ohnivý Stĺp, ktorý viedol tie deti po púšti. A keď bol tu na zemi ... keď zomrel, premenil sa znovu naspäť na Svetlo. Pavel Ho videl a On bol Svetlo. Nikto z tých ostatných Ho nevidel. Oni videli, že Pavel spadol. Niečo ho zrazilo na zem a to bolo Svetlo. Pavel povedal: „Kto To je, koho prenasledujem?“

— Saule, Saule, prečo Ma prenasleduješ?

— Kto to je?

On povedal: „Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ. Ťažko ti bude proti ostňu sa vzpečovať.“

On potom odišiel a skúmal to Svetlo. Pavel išiel naspäť do Biblie, aby zistil, čo bolo to Svetlo. A napísal tento list. On je ten istý Jehova. To isté svetlo bolo na púšti s deťmi Izraela. A keď bol Peter vo väzení, On bol to Svetlo, ktoré tam vošlo a otvorilo dvere.

21 A skrze Jeho milosť tak, že nikto sa nebude môcť vyhovoriť ... Ó, keby mohli zabudnúť na tých negramotných poslov a pamätali, že to nie je posol, to je Posolstvo! On pri nás znovu prišiel dole vo forme Svetelného Stĺpu. A pohybuje sa s tými istými svojimi zázrakmi a znamienami. Nič okrem Biblie, pasuje to presne s Bibliou, je to podriadené Biblii, ukazuje svoju chválu, ukazuje svoju moc. Nech je požehnané jeho sväté meno!

Viem, že si musíte myslieť, že som blázon, ale, ó, ten požehnaný večný odpočinok, ktorý mám v duši. Aj keby nastali búrky, moja kotva drží vo vnútri za oponou.

22 A keď Ho videli zomierať ... Mesiace sa až nervove zrútil. Slnko zapadlo v polovici dňa. A keď odišiel do ríše stratených, zaklepal na dvere a dvere sa rýchlo otvorili. Biblia hovorí, že potom, keď zomrel na tejto zemi, že kázal dušiam v žalári, ktoré nečinili pokánie, keď vyčkávala Božia

zhovievavosť za dní Noeho. A môj brat, moja sestra, keď On zomrel, Jeho zemska práca bola dokonaná. Ale On stále pracoval. A On je dnes stále pri práci. Amen.

On zaklepal na dvere tých stratených (Biblia povedala, že zaklepal.) a vydal svedectvo: „Ja som Semeno ženy. Ja som ten, o ktorom hovoril Adam. Ja som ten, o ktorom povedal Enoch, že príde s desaťtisícami svojich svätých. Ja som Syn Živého Boha a vy ste si ne- vážili svoj deň milosti a hrešili ste. Ale bolo vám to prorokované skrze anjela Enocha, Noeho, že Ja musím prísť vyplniť každé Slovo z Božej Biblie. Ja som tu ako svedok, v tejto zemi stratených.“ A On im kázal.

On zišiel dole do pekla, rovno dole ku dverám pekla. Zaklepal na dvere. A Diabol otvoril dvere a povedal: „Teraz Ťa mám.“

23 Vytrhol mu tie kľúče z boku a povedal: „Ty diabol! Už si dlhý čas klamal.“ (Tu to je, rovno tu v Biblii. Dostaneme sa ku tomu za chvíľu) „Dlhý čas si klamal, ale Ja som prišiel zvíťaziť.“ Vytrhol mu tie kľúče, odkopol ho tam naspäť dovnútra a zavrel dvere.

Prechádzal stade a zobral Abraháma, Izáka a Jakoba. Na tretí deň vstal a tí, ktorí spali v hrobách, vstali s Ním. Ó, Haleluja! Nie divu, že básnik povedal:

Keď žil, miloval ma, keď zomrel, spasil ma, keď bol pochovaný, odniesol ďaleko preč moje hriechy, keď vstal, ospravedlnil ma zadarmo a naveky. Jedného dňa príde - ó, čo za slávny deň!

Požehnané zväzky ktoré viažu naše srdcia v kresťanskom obecenstve v láske Božej. Keď vstal, On tým ešte neskončil. On mal ešte niečo viacej na práci.

24 Biblia povedala: „Vystúpil na výsosť a dal ľuďom dary.“ Okolo zeme bola atmosféra temnosti, šera, smrti a trápenia. Modlitby nemohli ísť hore, pretože nebolo vykonané zmierenie, ale On sa prelámal cez túto oponu. On otvoril cestu. On prelomil oponu choroby. On prelomil oponu hriechu. On prelomil oponu súženia. On prelomil oponu sklúčenosti. On prelomil každú oponu a urobil priamu cestu pre cestujúceho človeka ... Ideme hore po Kráľovskej priamej ceste. Ó, keď On prechádzal okolo mesiaca a hviezd; ďalej a ďalej.

Za Ním išli starozákonní svätí. Abrahám, Izák a Jákob. Oni išli rovno hore do nebies Neba. Keď Boli ešte ďalej od toho Mesta, môžem ich vidieť, ako pozdvihli svoje oči, Abrahám povedal: „To je to Mesto, ktoré som túžil vidieť. Ó, pod' sem Izák. Pod' sem Jakob. Ó, my sme boli pútnikmi a cudzincami na zemi, ale tam je to Mesto. To je to, na čo sme očakávali.“

Biblia povedala, že oni zvolali: „Pozdvihnite sa brány večnosti a pozdvihnite sa, lebo vojde Kráľ slávy.“

Básnici sa snažili. Spisovatelia sa snažia. Človek sa snažil vyjadriť tú tému lásky a človek to nedokáže vyjadriť. Jeden povedal:

Ó, láska Božia, aká bohatá a čistá! Aká nesmierna a silná! Ona bude trvať naveky - pieseň svätých a anjelov.

Keby sme oceán naplnili atramentom a z oblohy by bol pergament a každé steblo na zemi by bolo perom a každý človek pisárom. Na opísanie Božej lásky by vyschol oceán a ani by sa všetko nespratalo na tie zvitky, roztiahnuté po oblohe.

36 Nikdy neporozumiete. Nie je spôsob, aby sme porozumeli, ako taká veľká obeť, ktorú On vykonal ... prišiel dole a zmieril nás naspäť s Bohom. Potom odišiel naspäť a povedal: „Nezanechám vás samých. Znovu prídem a budem s vami, aj vo vás, až do konca sveta.“

A my sme tu dnes večer, žijeme v čase konca s tým istým Ježišom, s tými istými vecami, s tými istými znameniami, s tými istými zázrakmi, s tým istým spasením, s tým istým Duchom, ktorý robí tie isté veci, máme to isté evanjelium, to isté Slovo, tie isté príklady, tie isté prejavy, všetko! Patrí sa nám, aby sme nezanedbali toto veľké spasenie, pretože jedného dňa sa budeme musieť zodpovedať z toho, čo sme robili so Synom Božím.

37 Hriešnik, odpadlík, On je dnes na tvojich rukách. Čo s Ním urobíš? Ty povieš: „Dobre, ja sa toho zbavím ...“ Ale pamätaj, nerob to. Nie je nijaký spôsob, ak si hriešnik, že by si mohol opustiť túto budovu a zostať taký istý. Nemôžeš to urobiť.

Pilát sa to jednej noci snažil urobiť. Zavolať, aby mu doniesli vodu a umyl si ruky. Povedal: „Ja s Tým nemám nič spoločného. Som proste taký, ako keby som to nikdy nevidel. Ako keby som nikdy nepočul evanjelium. Nechcem mať s Tým nič spoločného.“ Či To mohol zmyť zo svojich rúk? Nemohol!

Nakoniec viete, čo sa Pilátovi stalo? Stratil rozum. A vo Švajčiarsku, kde sme boli minulý rok kázať evanjelium ... No, je stará legenda, ktorá hovorí, že je tam jazero, kde sa každý rok v čase ukrižovania prichádzajú ľudia z celého sveta dívať. Pilát tam skočil a utopil sa, spáchal samovraždu a skočil do tejto vody a utopil sa. A každý rok v ten istý deň kypí z tohoto jazera modrá voda, ktorá ukazuje, že Boh odmietol vodu. Voda nikdy nemôže zmyť Krv Ježiša Krista z tvojich rúk ani z tvojej duše. Je len jedna možnosť, ako to urobiť a to prijať To, ako svoje osobné odpustenie a byť zmierený s Bohom.

Modlime sa:

38 Nebeský Otče, ďakujeme Ti dnes večer za Slovo. „Lebo viera prichádza z počutia a počutie skrze Slovo.“ Ďakujem Ti za Ježiša. A keď vidíme tento veľký deň, v ktorom žijeme ako tie znamenania a zázraky, ako

milosrdným a verným veľkňazom čo do vecí u Boha, aby zmieril hriechy ľudu. (Aby mohol byť Zmieriteľom.)

Vidíte? Medzi Bohom a človekom bolo nepriateľstvo. A žiadny človek ... posielali anjelov (prorokov), oni nemohli zastať vaše miesto, pretože sa museli modliť za seba. Oni nemohli zastávať to miesto.

33 On potom poslal zákon. Zákon bol policajt, ktorý nás dal do väzenia. Ale nemohol nás stade dostať. On poslal zákon. On poslal prorokov. On poslal spravodlivých. A nič z toho nemohlo vykonať zmierenie. Ale On prišiel dole a stal sa jedným z nás. Ó!

Prajem si, aby sme mali teraz viac času, rád by som vám ukázal zákon vykúpenia; ale nemáme. Ale len na chvíľu ... nádherný obraz je v Ruth a Naomi. Keď to tam uvidíte, to zmierenie. Ako ten hospodár, ten muž, ktorý mal vykúpiť ten stratený a upadnutý majetok, musel byť príbuzný tej osobe, ktorá stratila ten majetok. Preto Boaz musel byť ... bol príbuzný Naome, a tak mohol dostať Ruth. A potom, on musel byť hodný. On to musel byť schopný urobiť, vykúpiť to stratené. A Boaz pri bráne vydal verejné svedectvo, že vykúpil Naomu a celý jej majetok, keď zhodil svoju obuv. A musel to byť príbuzný.

34 A to je dôvod, že Kristus, Boh, sa musel stať naším príbuzným. A On prišiel dole a bol človek. A On znášal pokušenie. A vysmiali sa Mu a robili si z neho posmech a prenasledovali Ho a ignorovali a nazývali Ho Belzebúbom, a - a vysmievali Ho a zomrel pod najväčším trestom. Vidíte? On musel byť naším príbuzným. On musel byť falošne obvinený, pretože vy ste falošne obvinení. On musel niešť nemoci, pretože vy ste nemocní. On musel niešť hriech, pretože to bol váš hriech. A On sa musel stať príbuzným. Jediný spôsob ako nás mohol vykúpiť bol, aby sa stal naším príbuzným. A ako sa stal príbuzným? Tak, že zobral na seba formu hriešneho tela a stal sa jedným z nás. A v tom, zaplatil cenu a vykúpil nás naspäť do obecnstva s Otcem. Ó, čo za Spasiteľa! Slová to nedokážu vyjadriť.

Lebo tým, že sám trpel, keď bol podriadený, ... môže pomáhať pokúšaným. (Pomáhať to znamená súcitiť.)

35 Preto sa stal týmto, aby mohol súcítiť s tebou, ktorý máš svoje povznesenia a úpadky, vchádzania a vychádzania, a tvoje pokušenia sa stávajú také veľké, že to sotva dokážeš vydržať. On vie ako súcítiť s tebou. On tam sedí a prihovára sa. On tam sedí, lebo ťa miluje. A hoci vybočíš z cesty, On ťa neopustí. On vždy príde za tebou a zaklepe na tvoje srdce. Nie je tu v tejto budove odpadlík, ktorý by nevedel, že Boh denne klepe na jeho srdce. A On to bude robiť, pokiaľ budeš ako smrteľník na tejto zemi, pretože ťa miluje. On ťa vykúpil.

Anjeli za bránami zvolali naspäť na týchto anjelov tu a povedali: „Kto je to ten Kráľ slávy?“

A tí anjeli tu vonku, tí proroci, povedali: „Hospodin zástupov, vojenný hrdina.“

A oni stisli gombík a tie veľké vráta sa roztvorili a On prichádza rovno stredom ulíc (Dobyvatel! Víťaz!) so starozákonnými svätými, ktorí kráčali za Ním. Sadol si na trón a povedal: „Otče, tu sú. Oni sú Tvoji.“

A On povedal: „Vyjdi sem hore a sadni si, až kým nepoložím tvojich nepriateľov za podnož tvojich nôh.“ Keď čítame, nachádzame to tu v Písme.

25 Dobre, počúvajte! Teraz sme pri týchto ... 8. verš:

Potom On poddal všetko pod jeho nohy. Lebo tým, že mu poddal všetko, nenechal ničoho jemu nepoddaného. No, teraz ešte nevidíme, že by mu bolo všetko poddané. (To je smrť. Nevidíme ešte poddanú smrť, pretože stále zomierame. My vidíme smrť.)

Ale ... (9. verš) ... vidíme Ježiša, ... (Amen! Počúvajte!) ... tohto čosi málo menším od anjelov účineného vidíme Ježiša, pre utrpenie smrti korunovaného slávou a ctou, aby milosťou Božou za každého okúsil smrť. (Prečo bol účineným čosi menším od anjelov? Aby mohol okúsiť smrť. On musel zomrieť. On musel prísť, aby zomrel.)

26 Pozri sa sem, priateľ. Nikdy na toto nezabudni. Keď Ježiš išiel, keď vystupoval hore na ten kopec, smrť mu bzučala okolo hlavy.

Pozrime sa do Jeruzalema pred dvetisíc rokmi. A ako by ste to mohli odmietnuť? Počujem zvuk, ktorý sa nesie z ulice. Čo to je? Niečo buchoce. To ide starý drsný kríž, vychádza von Damašskou bránou, buchoce po kamennej dlažbe. (Tá kamenná dlažba je ešte stále tam.) Buchoce po týchto veľkých kameňoch, bum - bum. Vidím na ulici stopy krvi. Čo to je? To je muž, ktorý neurobil nič zlého. Nič, len dobré. Tí ľudia boli slepí. Oni Ho nepoznali. Oni Ho nerozpoznali.

Vy povieť: „Slepí? Či nemali zrak?“ Môžete mať zrak a byť slepí. Veríte tomu? Biblia tak hovorí. Pamätáte sa na Elizea tam v Dotáne? On tam vyšiel a ranil tých ľudí slepotou, povedal: „No, podťte za mnou.“ Oni boli slepí na neho. A ľudia sú dnes slepí.

27 Určitá cirkev, ktorá neverí v Božské uzdravovanie ... Prišiel raz ku mne jeden človek a povedal mi: Raň ma slepotou! Raň ma slepotou!“ (To bolo v dome brata Wrighta.) Povedal: „Raň ma slepotou!“ Povedal: „Pavel raz ranil jedného človeka slepotou.“ Povedal: „Raň ma slepotou!“

Povedal som: „Priateľ, diabol to už urobil. Ty si už slepý. Skutočne, si.“

On povedal: „Uzdrav toto dievča a budem ti veriť.“

Ja som povedal: „Spas toho hriešnika a ja ti budem veriť.“ Skutočne!

Ó, povedal: „On musí veriť.“

Povedal som: „To isté je tu. To musí prísť skrze suverénnu Božiu milosť.“

Diabol, boh tohoto sveta, oslepil oči ľudí. „Majú oči a nevidia.“ Hovorí Biblia.

On tu ide po ulici, ledva vlečie za sebou skrvavené nohy hore po ceste. Včela smrti štípala okolo Neho, bzučala na Neho: „Už len chvíľka a dostanem Ťa.“ On bol slabší a slabší, bol smädný ... vodu.

28 Raz som bol podstrelený. Ležal som tam v poli, vytekala zo mňa krv. Skuvíňal som od smädu. A môj kamarád bežal, zobral pohár a nabral vodu. Starú stojatú vodu, v ktorej boli larvy od komárov. Prišiel a ja som držal otvorené ústa a on mi to nalial do úst; lebo tá krv striekala ako fontána tam, kde som bol puškou rozstrelený na kusy. Bol som smädný!

Potom viem ako muselo byť mômu Pánovi, keď celé to ráno krvácal, od deviatej hodiny do tretej popoludní. Stratil všetku tú krv. Vidím jeho rúcho, prv sa na ňom zjavuje len malá škvrna. A všetky tie škvrny sa stávajú väčšie a spájajú sa, stáva sa z nich jedna veľká krvavá škvrna, udieralo Ho to do nohy ako kráčal. To bola Krv Emanuela! Ó, svet nebol toho hodný.

29 Ale keď On išiel hore, táto včela štípala okolo Neho. Čo to urobilo? Ona Ho nakoniec uštipla. Ale brat, každý vie, že hmyz alebo včela, keď vás raz uštipne, tým sa končí jej štipanie. Ona už viacej nemôže uštipnúť, pretože keď odchádza, to jej vytrhne žihadlo. Preto sa Boh musel stať telom. On dostal do Svojho tela žihadlo smrti a On to žihadlo smrti vytrhol. Nech je požehnané meno Pánove!

Smrť môže bzučať a štipať, ale to vám nemôže ublížiť. Pavel, keď cítil ako tá včela okolo neho bzučí, smrť chodila okolo, opovedal: „Smrť, kde je tvoj osteň?“ Mohol sa pozrieť na Golgotu, kde bol zane- chaný ten osteň v tele Emanuela. „Kde je tvoje víťazstvo? Ale vďaka Bohu, ktorý nám dáva víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista.“

30 Áno, my nevidíme všetko:

Ale toho čosi málo menším od anjelov učineneho vidíme Ježiša pre utrpenie smrti korunovaného ...

Lebo mu svedčalo, pre ktorého všetko a skrze ktorého máme všetko, na začiatku ... mnoho synov ... aby sa stal veľvodom nášho spasenia ... skrze utrpenie. (Jediný spôsob ako sa mohol stať Veľvodom nášho spasenia, že musel trieť.)

Počúvajte tu teraz tieto nádherné slová. No, počúvajte:

Lebo ako ten ktorý posvädčuje, tak aj tí ktorí sú posvädčovaní, všetci sú z jedného ... (Ó, či tam nevidíte ten Vinič a ten Letorast? Všetci sú Jedno!) ... pre ktorú príčinu nehanbí sa volať ich bratmi, (Vidíte? Prečo? Počúvajte ten ďalší verš.)

keď hovorí: Zvestovať budem tvoje meno svojim bratom, prostred zhrmaždenia ti budem spievať chvály.

A zase: Ja sa budem nadejať na neho. A zase: Hľa, ja a deti, ktoré mi dal Boh.

Tedy keď deti stali sa účastnými tela a krvi, tak aj on podobným spôsobom stal sa účastným toho istého, aby smrťou zahladil toho, ktorý má vládu smrti, to jest diabla,

a vyprostil ich, všetkých, ktorí bážňou smrti po celý čas života boli držaní v rabsťve.

31 Človek sa stále bál smrti. Kristus sa stal hriechom, stal sa nízkym, aby zobral na seba smrť. A On sa nehanbí volať sa naším Bratom, lebo On bol pokúšaný tak, ako sme my pokúšaní. A On môže vykonávať ... byť tým správnym Prímluvcom, pretože on znášal to isté pokušenie, ktoré vy znášate. A On zaujal vaše miesto, lebo vedel, že vy by ste to sami nedokázali.

Tak, či to nevidíš brat, sestra, to všetko je milosť. Všetko to je milosť. To nie je to, čo ty nejako robíš. To je to, čo On už vykonal pre teba. No, ty nemôžeš urobiť nič, aby si si zaslúžil svoje spasenie. Tvoje spasenie je dar. Kristus sa stal hriechom, aby si sa ty mohol stať spravodlivým. A On je tým správnym druhom Veľvodu pre naše spasenie, pretože On znášal presne to, čo my znášame. On bol pokúšaný tak, ako sme aj my pokúšaní. A On sa nehanbí byť nazvaný naším Bratom, pretože On vie, cez čo prechádzame. Ó, nech je požehnané Jeho meno!

Lebo v pravde on nezobral na seba formu anjelov, ale zobral na seba semeno Abrahámove,

32 Ó! On sa nestal anjelom. On sa stal Semenom Abrahámovým. A my, keď sme mŕtvi v Kristovi, stávame sa Semenom Abrahámovým a sme dedičmi podľa zaslúbenia. Vidíte? On nezobral na Seba podobu anjela. On sa nestal anjelom. On sa stal človekom! On sa stal Semenom Abrahámovým a zobral osteň smrti vo svojom vlastnom tele, aby nás zmieril naspäť s Bohom, a teraz tam sedí ako Prímluvca. Ó, ako by sme to mohli odmietnuť, priateľu?

Počúvajte:

pre čo bol podľný byť vo všetkom pripodobnený bratom, aby bol